

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 w zakresie, w jakim dotyczy on spółek wymienionych w art. 1 lit. h), i) oraz j), a także art. 2 lit. f) decyzji Komisji z dnia 3 września 2004 r., zmienionej w wyniku procedury pisemnej w dniu 20 października 2004 r. w sprawie COMP/E-1/38.069 – miedziane rury instalacyjne;
- ewentualnie, o obniżenie grzywien nałożonych na skarżące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła naruszenie art. 81 ust. 1 WE oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG przez kilka przedsiębiorstw sektora instalacji miedzianych. Naruszenie obejmuje trzy odrębne postacie: porozumienia pomiędzy tak zwanymi producentami SANCO, porozumienia pomiędzy tak zwanymi producentami WICU i Cuprotherm oraz porozumienia pomiędzy szerszą grupą producentów miedzianych rur instalacyjnych. Zgodnie z decyzją, skarżące nie były świadome, albo też nie mogły w sposób rozsądny przewidzieć istnienia porozumień SANCO oraz porozumień WICU i Cuprotherm.

Na poparcie swojej skargi skarżące powołują się na naruszenie zakazu niedyskryminacji. Zdaniem skarżących, Komisja sposobem, w jaki prowadziła dochodzenie, uprzywilejowała pewne przedsiębiorstwa. Skarżące twierdzą, że były ostatnimi spółkami, które zostały wezwane do udzielenia informacji, a zatem były też ostatnimi spółkami, które zwróciły się o łagodny wymiar kary, uzyskując w związku z tym obniżenie grzywiny jedynie o 10 %.

Ponadto skarżące podnoszą, że Komisja popełniła błąd przyjmując, że porozumienia SANCO nie były znacznie bardziej zawężone niż porozumienie w szerszej grupie. Zwracają także uwagę na okoliczność, że brak zróżnicowania wysokości grzywien pomiędzy uczestnikami porozumień SANCO a uczestnikami szerszej grupy producentów, narusza zakaz dyskryminacji a także zasadę, zgodnie z którą odpowiedzialność z tytułu naruszenia prawa konkurencji ma charakter osobisty.

Skarżące podważają także rozstrzygnięcie dotyczące nałożenia tej samej grzywiny na skarżące i producentów, którzy uczestniczyli w szerszym porozumieniu oraz w porozumieniach WICU i Cuprotherm. Skarżące podnoszą, że takie rozstrzygnięcie narusza zakaz dyskryminacji, zasadę, zgodnie z którą odpowiedzialność z tytułu naruszenia prawa konkurencji ma charakter osobisty, a także to, że w tym zakresie decyzja nie została wystarczająco uzasadniona.

Ponadto skarżące zarzucają, iż Komisja naruszyła zakaz dyskryminacji i popełniła oczywisty błąd przyjmując, że skarżące bez przerwy uczestniczyły w porozumieniach, podczas gdy w odniesieniu do pewnych przedsiębiorstw można udowodnić brak ciągłości. Zdaniem skarżących ich sytuacja jest identyczna z sytuacją tych przedsiębiorstw. W tym względzie skarżące powołują się także na naruszenie przysługującego im prawa do obrony, polegające na tym, że Komisja oparła swoją decyzję na elementach nie ujętych w przedstawieniu zarzutów.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie zasady proporcjonalności przy określaniu wymiaru grzywien.

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-26/05)

(2005/C 69/46)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 18 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Republiki Włoskiej** reprezentowanej przez Antoniego Cingolo, avvocato dello Stato, przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.

Republika Włoska wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1) stwierdzenie nieważności:

- pisma z dnia 9 listopada 2004 r. DOCUP - Emilia-Romagna
- pisma z dnia 10 listopada 2004 r. PON Ricerca
- pisma z dnia 12 listopada 2004 r. DOCUP Piemonte, POR Calabria, POR Molise, DOCUP Toscana, POR Sicilia, DOCUP Marche, DOCUP Friuli-Venezia Giulia, POR Campania, DOCUP Liguria
- pisma z dnia 16 listopada 2004 r. DOCUP Lombardia, DOCUP Veneto
- pisma z dnia 17 listopada 2004 r. DOCUP Lazio
- pisma z dnia 18 listopada 2004 r. PON Sviluppo Imprenditoriale Locale

- pisma z dnia 22 listopada 2004 r. POR Sicilia
- pisma z dnia 24 listopada 2004 r. POR Puglia
- pisma z dnia 29 listopada 2004 r. DOCUP PA Trento
- pisma z dnia 16 grudnia 2004 r. POR Puglia
- pisma z dnia 17 grudnia 2004 r. POR Campania
- pisma z dnia 10 stycznia 2005 r. PON Sviluppo Imprenditoriale Locale

Wykreślenie sprawy T-189/04 ⁽¹⁾

(2005/C 69/47)

- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

*(Język postępowania: francuski)**Zarzuty i główne argumenty*

Zarzuty i główne argumenty są tożsame z tymi, które zostały podniesione w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji. ⁽¹⁾

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2004 r. prezes czwartej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-189/04 Christian van der Haegen przeciwko Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu.

⁽¹⁾ Dz.U. UE C 262 z 23.10.2004, str. 55

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 28.08.2004